

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-20(3)/14/JK

Warszawa, 3 kwietnia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/22/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r, poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 148), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr BŻ-12/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. (Nr akt: BŻ.8361.183.2013), którą zobowiązano ww. przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty 498,62 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych 62/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu o nazwie „Masło ekstra z Walrubia a`200g, zawartość tłuszczu 82%”, oznaczonego datą minimalnej trwałości: „najlepiej spożyć przed: 28.11” i nr partii produkcyjnej „168”, oznaczonego nazwą producenta „MASMAL DAIRY Sp. o.o., ul. Magazynowa 8, 86-300 Grudziądz”,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 5-7 listopada 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy – zwanego dalej „*Kujawsko-Pomorskim WIIH*” – w Hurtowni spożywczej w Grudziądzu przy ul. Łyskowskiego 37, należącej do przedsiębiorcy TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu – zwanego dalej również „*stroną*” – pobrano do badań laboratoryjnych m.in. próbkę produktu o nazwie „Masło ekstra z Walrubia a`200g, zawartość tłuszczu 82%” z datą minimalnej trwałości „28.11” i nr partii produkcyjnej „168”, oznaczonego nazwą producenta „MASMAL DAIRY Sp. o.o., ul. Magazynowa 8, 86-300 Grudziądz” – zwanego dalej „*masłem*”.

Powyższe udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 7 listopada 2013 r. i Protokole pobrania próbki produktu Nr 083653 z dnia 5 listopada 2013 r. (nr akt kontroli: BŻ.8361.183.2013).

Jednocześnie z tej samej partii i w tych samych ilościach pobrano, zabezpieczono i przekazano kontrolowanemu w celu przechowania, dodatkowe próbki kontrolne (protokół pobrania próbki kontrolnej Nr 083654 z dnia 5 listopada 2013 r.).

Badania wykonane przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Olsztynie – zwane dalej „*Laboratorium w Olsztynie*” – w zakresie cech organoleptycznych i fizyczno-chemicznych wykazały, że masło nie odpowiadało wymaganiom zawartym w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. (zał. XII i XV), *ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)* (Dz. U. L 299 z 16.11.2007, s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem 1234/2007*” – z uwagi na obecność tłuszczu obcego w tłuszczu mlecznym (stwierdzono 6,10%±0,78% tłuszczu obcego), zawyżoną zawartość wody (w granicach od 20% do 20,1%, zamiast wymaganych nie więcej niż 16%). Stwierdzono także niezgodną z deklaracją producenta oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 445/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. *ustanawiającym niektóre szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2991/94 określającego normy dla tłuszczów do smarowania oraz stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 w sprawie ochrony nazw stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi* (Dz. U. L 106 z 24.04.2007 r., str. 24) – zwanego dalej „*rozporządzeniem 445/2007*” – niższą zawartość tłuszczu (stwierdzono średnio 78%±0,4%, zamiast 82% ± 1%). Powyższe udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 776/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. – zwanym dalej „*sprawozdaniem 776/2013*”.

Rozporządzenie 1234/2007 od dnia 1 stycznia 2014 r. zostało zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. *ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007* (Dz. U. UE L 347 z 20.12.2013), zwanym dalej „*rozporządzeniem 1308/2013*”. Jednakże w myśl art. 230 ust. 1 pkt c. ww. rozporządzenia 1308/2013, art. 114 i 115 rozporządzenia 1234/2007 stosuje się do dnia rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu, które mają zostać ustanowione w drodze aktów delegowanych. Oznacza to, że w niniejszej sprawie nadal mają zastosowanie przepisy rozporządzenia 1234/2007.

Z tytułu przeprowadzonych badań laboratoryjnych, stosownie do § 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w *sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2012 r. poz. 496), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek*”, dyrektor Laboratorium w Olsztynie ustalił wysokość kosztów próbki masła na kwotę 498,62 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych 62/100). Kwotę tę udokumentował pismem zatytułowanym „*Koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych*” nr 2/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r.

Strona została zapoznana z wynikami badań laboratoryjnych masła przy piśmie z dnia 22 listopada 2013 r., doręczonym stronie tego samego dnia za pośrednictwem telefaksu oraz za pośrednictwem poczty. Jednocześnie poinformowano stronę o prawie do przebadania próbki kontrolnej.

Pismem z dnia 26 listopada 2013 r., strona zwróciła się z wnioskiem o pilne zwolnienie zabezpieczonych próbek kontrolnych, w tym masła, jednocześnie informując, że próbka ta z uwagi na upływający termin do spożycia została przekazana do badań do akredytowanego laboratorium niezależnego od organów Inspekcji, celem weryfikacji uzyskanego wyniku.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 9 grudnia 2013 r. Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował stronę, iż z uwagi na obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa, takie działanie strony potraktowane zostanie jako rezygnacja z badania próbki kontrolnej, w związku z czym w dalszym postępowaniu będą brane pod uwagę jedynie wyniki badania produktu zawarte w sprawozdaniu z badań 776/2013.

W związku z powyższym, pismem z dnia 9 stycznia 2014 r., Kujawsko-Pomorski WIIH, zawiadomił przedsiębiorcę TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie uiszczenia przez kontrolowanego należności pieniężnej w kwocie stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki masła, informując jednocześnie o przysługującym mu, na podstawie art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów zgromadzonych w sprawie.

Pismem z dnia 29 stycznia 2014 r. strona wniosła o: przeprowadzenie dowodu z załączonych sprawozdań z badań 177066/13/GDY i 177118/13/GDY przeprowadzonych przez J.S. Hamilton Poland S.A. z siedzibą w Gdyni na próbce produktu oznaczonego numerem tej samej partii, pochodzącej z „biblioteczki” producenta na okoliczność właściwej jakości handlowej produktu; przeprowadzenia dowodu ze sprawozdania z badań nr DSZ 723/13 przeprowadzonych przez Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego im. Wacława Dąbrowskiego w Warszawie (*Instytut Biotechnologii*) na kontrpróbce kwestionowanego produktu oraz opinii dotyczącej ww. sprawozdania z badań na okoliczność właściwej jakości handlowej kwestionowanego produktu; przeprowadzenie dowodu z zeznań pracowników producenta zakwestionowanego produktu na okoliczność jego właściwej jakości; przedłożenie przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH do akt sprawy dokumentów potwierdzających, że od momentu pobrania do czasu przekazania, próbka przechowywana była w określonych warunkach chłodniczych zgodnych z Polską Normą PN-EN ISO 707; zwrócenie się do producenta zakwestionowanego produktu o wypowiedzenie się co do sposobu pobierania próbek, ewentualnie udzielenie informacji jakie stanowisko w sprawie zajął producent.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2014 r., Kujawsko-Pomorski WIIH odmówił uwzględnienia ww. wniosków dowodowych, z uwagi na fakt, iż nie mają one znaczenia dla sprawy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr BŻ-12/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. r. (Nr akt: BŻ.8361.183.2013), Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zobowiązał przedsiębiorcę TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki masła w wysokości 498,62 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych 62/100).

Pismem z dnia 18 lutego 2014 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji wraz z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania w sprawie jako bezprzedmiotowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH na podstawie art. 138 § 2 Kpa. W odwołaniu przedsiębiorca zarzucił wydającemu decyzję organowi pierwszej instancji naruszenie art. 7, 10 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) – zwanej dalej „Kpa” – poprzez obciążenie odwołującego się kosztami badań laboratoryjnych masła, poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w sprawie, w szczególności uniemożliwienie stronie wzięcia czynnego udziału w sprawie oraz wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów, w konsekwencji, arbitralną ocenę jakości handlowej kwestionowanego produktu.

Pismem z dnia 5 marca 2014 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym, na podstawie art. 10 Kpa przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) – zwana dalej „ustawą o jakości handlowej” – stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 148), zwana dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, stanowi w art. 30 ust. 1, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, iż produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest zobowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo rachunek wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Należy podkreślić, że przepis ten nie stanowi podstawy prawnej przypisania kontrolowanemu odpowiedzialności za to, że kwestionowane produkty nie spełniały wymagań, nakłada jednak na niego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań w takim przypadku.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań,

uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Postępowanie w niniejszej sprawie, zostało wszczęte w pierwszej instancji przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH z uwagi na stwierdzenie w pobranej do badań laboratoryjnych próbce masła obecności tłuszczu obcego w tłuszczu mlecznym (stwierdzono $6,10\% \pm 0,78\%$ tłuszczu obcego), zawyżonej zawartości wody (w granicach od 20% do 20,1 %, zamiast wymaganych nie więcej niż 16%), niższej zawartości tłuszczu (stwierdzono średnio $78\% \pm 0,4\%$, zamiast $82\% \pm 1\%$). Powyższe zostało udokumentowane w sprawozdaniu 776/2013. W związku z tym Kujawsko-Pomorski WIIH uznał, że masło nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym w obowiązujących przepisach rozporządzenia 1234/2007 oraz rozporządzenia 445/2007, a także w deklaracji producenta na opakowaniu i zobowiązał, w oparciu o art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, przedsiębiorcę TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu. Należy zaznaczyć, że strona (tj. TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu) nie skorzystała z prawa do przebadania próbki kontrolnej produktu. Tym samym wyniki badań uzyskane przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH w toku postępowania należało uznać za prawidłowe, a wydanie zaskarżonej decyzji – za zgodne z prawem.

Strona w złożonym odwołaniu zarzuciła organowi pierwszej instancji, iż obciążając ją kosztami badań laboratoryjnych masła naruszył art. 7, 10 i 80 Kpa poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w sprawie, w szczególności uniemożliwienie stronie wzięcia czynnego udziału w sprawie oraz wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów, a w konsekwencji, arbitralną ocenę jakości handlowej kwestionowanego produktu. Strona wskazała, że organ pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie tylko na jednym dowodzie w postaci sprawozdania z badań 776/2013, przeprowadzonych na jego zlecenie, podczas gdy podawała ona w wątpliwość wyniki tych badań i zgłaszała kolejne wnioski dowodowe.

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie zostały podjęte wszelkie niezbędne kroki do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, między innymi poprzez wskazanie stronie przysługujących jej praw, w tym prawa do zapoznania się z materiałem dowodowym i złożenia wyjaśnień. Należy wskazać, że strona czynnie korzystała z przysługującego jej prawa poprzez składanie kolejnych wniosków dowodowych. Do wniosków tych organ pierwszej instancji ustosunkował się w postanowieniu z dnia 12 lutego 2014 r., szczegółowo omawiając powody, dla których nie mogą one być uwzględnione w przedmiotowej sprawie. Mając na uwadze powyższe, strona w żaden sposób nie dowiodła, że została pozbawiona możliwości udowodnienia swoich twierdzeń czy złożenia konkretnych wniosków dowodowych i wyjaśnień i aby rzekome uchybienie przepisowi art. 10 § 1 Kpa mogło mieć wpływ na wynik sprawy, gdyż jak przyjęto w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, to na stawiającym zarzut spoczywa ciężar

wskazania związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt II OSK 1490/11).

Zdaniem Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie, Kujawsko-Pomorski WIIH wydając zaskarżoną decyzję zebrał spójny materiał dowodowy, pozwalający na jednoznaczne przyjęcie, że ustalony stan faktyczny daje podstawy do zobowiązania strony do uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Ponadto Kujawsko-Pomorski WIIH działał w sposób wszechstronny i uwzględniający interes strony oraz rozważył wszelkie okoliczności sprawy, a udzielając odpowiedzi na pismo z dnia 29 stycznia 2014 r., zawierające żądanie przeprowadzenia dowodów, szczegółowo wyjaśnił przesłanki ich nieuwzględnienia.

Jak wspomniano wcześniej, strona poprzez nieuprawnione przekazanie zabezpieczonej próbki kontrolnej do badań nie skorzystała też z jej przebadania w momencie kiedy miała ku temu możliwość, stosownie do obowiązujących przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej. W związku z tym zarzut arbitralności działania organu jest nietrafny, gdyż rezygnacja z przebadania próbki kontrolnej, doprowadziła do tego, że w przedmiotowym postępowaniu był jeden dowód, tym niemniej na tyle wiarygodny, że w sposób oczywisty potwierdzał niespełnianie wymagań jakościowych określonych w przepisach oraz deklaracji producenta przedmiotowego masła i dawał podstawę do wydania rozstrzygnięcia podjętego przez organ Inspekcji Handlowej. Prawdliwość postępowania organu pierwszej instancji potwierdza orzecznictwo sądownoadministracyjne w tym zakresie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., II GSK 917/11).

Należy jeszcze raz podkreślić, że przedstawione przez stronę sprawozdanie z badań próbek, wykonanych na zlecenie producenta oraz sprawozdanie z badań próbki kontrolnej, nie mogą stanowić wiarygodnego dowodu w przedmiotowej sprawie, gdyż zostały wykonane poza procedurą określoną w ustawie o Inspekcji Handlowej. Z przepisu art. 29 ustawy o Inspekcji Handlowej jasno wynika, że badania pobranych próbek produktów i próbek kontrolnych przeprowadzają laboratoria kontrolno-analityczne Inspekcji; wyjątkowo, tj. w przypadku gdy laboratoria Inspekcji nie mogą wykonać badań, organ Inspekcji może zawrzeć umowę o wykonanie badań pobranej próbki z innym wyspecjalizowanym laboratorium.

Jest to jednobrzmiąca regulacja niepozwalająca na zlecenie badań innemu laboratorium, w innych okolicznościach niż przewidzianej w przepisie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 28 ustawy o Inspekcji Handlowej podczas kontroli równocześnie z pobraniem próbki produktu pobiera się i zabezpiecza dodatkową próbkę produktu z tej samej partii w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań (próbka kontrolna). Próbka kontrolna jest przechowywana przez kontrolowanego do czasu jej zwolnienia przez wojewódzkiego inspektora, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu; w tym czasie nie może być wprowadzana do obrotu. Skoro kwestia badań została uregulowana w ustawie o Inspekcji Handlowej, to nie może mieć zastosowania przepis art. 1 ust. 3 tej ustawy. Odmienne, błędne w tym przedmiocie stanowisko strony prowadzi ją do dalszych nieuprawnionych stwierdzeń o możliwości powołania się w postępowaniu przed organem prowadzącym sprawę administracyjną na wyniki badań artykułów dokonanych przez inne laboratoria dokonane w innym trybie niż określonym przepisami ustawy o

Inspekcji Handlowej. Dlatego też nie mogło zostać uwzględnione żądanie strony w kwestii uznania wyników sprawozdań z badań wykonanych na zlecenie producenta jako dowodów mających istotne czy decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Stanowisko organu potwierdza orzecznictwo sądowo-administracyjne w tym zakresie (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt II GSK 1339/11). W wyroku z dnia 4 lipca 2012 r. (sygn. akt II GSK 916/11), Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził: *próbka kontrolna towaru, o której mowa w art. 28 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, która jest pobierana równocześnie z próbką produktu w celu przeprowadzenia przez organ badania jakości produktu, co do zasady, stanowi jedyny materiał źródłowy dla przeprowadzenia badania kontrolnego dla zweryfikowania wyniku wcześniejszego badania organu.*

Na marginesie, Prezes UOKiK zauważa, że wbrew twierdzeniu strony, przedłożone przez nią w trybie niezgodnym z obowiązującymi przepisami, wyniki badań próbki kontrolnej, przeprowadzone przez Instytut Biotechnologii również wykazały niewłaściwą jakość tego produktu.

Podsumowując, Prezes UOKiK w pełni podziela argumentację Kujawsko-Pomorskiego WIIH przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

O ewentualny zwrot kosztów poniesionych z tytułu badań laboratoryjnych zleconych przez Inspekcję Handlową strona może zwrócić się do producenta kwestionowanego produktu, co jednak nie jest przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego.

Zgodnie z § 9 ust. 4 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek, kwotę, o której mowa w sentencji decyzji należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnych stała się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji do ww. Sądu za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Stanisław Wajngerber
Kancelaria Radcy Prawnego „Doradca”
ul. Droga Jeziorna 8
86-300 Grudziądz
pełnomocnik TOMAR Maria Haczkowska, Julian Haczkowski Sp.j. z siedzibą w Grudziądzu
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a